

udvalgets og derved i Tingets Interesse, at denne Ulempe ikke finder Sted i kommende Aar. Der burde ganske vist paa § 22 have staaet en Anmærkning, som lød paa, at den Merudgift, som foranlediges paa Grund af Skuddagen, kan afholdes uden særlig Bevilling. Det har man imidlertid glemt at tilføje, men det er en Udbring, som overordentlig let kan indføres ved 2den Behandling.

Man har dernæst søgt at komme til Klarhed over, hvilke pefuniære Virkninger der fremtidig ville flyde af Vedtagelsen af den ny Hærlov. Det er klart, at man vel maa sondre mellem alle de Konti paa § 22, som ikke staa i Forbindelse med det personelle Grundlag, og de Konti, som ere direkte afhængige af dette og derfor berørte ved Loven af 13de April i Aar. Der er da paa dette Grundlag opgjort, at det vil stille sig saaledes, at de Forlangender, der fremsættes, ville svare til det, som blev forlangt i Fjor. Jeg maa her tillade mig at gøre opmærksom paa et særligt Forhold, som maaste ikke alle de Herrer have været opmærksom paa, og det er det, at vi opleve det vidunderlige her, at nogle Besparelser, som ere vedtagne ved Lov af 13de April 1894, ikke paa Budgettet fremtræde som Forslag om en Besparelse, men derimod affurat i modsat Retning som Forslag til en Merudgift. Dette ser jo høist besynderligt ud, men det ligger i den Omstændighed, at i tidligere Finanslovsforslag har der været opført for Fodsfolkets Rekrutantal et bestemt Tal, 4,800 Mand, og Meningen har været den, at det skulde betyde det hvilket som helst større Rekrutantal, som i Praksis maatte komme til Stede det paagældende Aar. Men derved er man kommen til det besynderlige Forhold, netop da man er gaaet ud fra 4,800. Der er saaledes vedtaget, for at tage et Eksempel, den Bestemmelse, at 500 Mand fremtidig kun skulde indtaldes i 2 Maaneder, medens de tidligere bleve indtaldte i 6 Maaneder det første Aar, 1 Maaned det andet eller tredje Aar og endelig 1 Maaned i det femte eller sjette Aar, altsaa i det hele taget 8 Maaneder. — Disse Folk skulle altsaa efter den gamle Hærlov ligge 8 Maaneder til Tjeneste, efter den ny Hærlov kun 2 Maaneder, og det er klart, at der er en Besparelse af 6 Maaneder for disse 500 Mand. Man skulde altsaa vente, at dette vilde fremtræde som Forslag til en Besparelse, men i Stedet derfor har man været nødsaget til paa Grund af dette Tal 4,800, at maatte opføre disse 500 Mand med de 2 Maaneder, de skulle ligge til Tjeneste, og derved har denne Besparelse af c. 90,000 Tjenestefugle faaet sit Udtryk ved Forslag til en Udgift af 30,000 Tjenestefugle. Jeg tillader mig at

gøre opmærksom paa dette, fordi det selvfølgelig maa influere paa Spørgsmaalet om den paagældende Balance. Jeg behøver næppe at nævne andre Eksempler, hvor noget til Dels lignende vil finde Sted, saaledes naar det er vedtaget, at Bornholmerne skulle holdes uden for Tallet — men jeg antager, at dette ene Eksempel vil være fuldstændig tilstrækkelig til at belyse dette Punkt. Det er dernæst paavist i Anmærkningerne (Tillæg A Sp. 1167—68), at de Besparelser, som man forudsatte ved Lovforslagets Vedtagelse i Fjor, virkelig vilde finde Sted; det er paavist ved bestemte Tal, og der er dertil føjet i de sidste 5 Linier en Udtalelse om, at denne Besparelse kunde faa en Bekræftelse ved at hense til Regnskabet for Aaret 1893—94. Med Hensyn til dette Punkt skal jeg villig indrømme, at jeg giver det ærede Medlem fra Røge (Alberti) Ret, i alt Fald delvis Ret, i de forskellige Indvendinger, han kom frem med, men ganske vist kun delvis; thi hvad f. Eks. Sygedagernes Antal angaar, er det jo klart, at naar Rekrutantallet bliver mindre, maa jo ogsaa Sygedagene forudsættes at kunne blive færre. Det er jo vel overhovedet indlysende, at naar disse Indvendinger skulle fremføres, saa burde der ogsaa foretages en Afvejelse af de forskellige Besparelser, der saaledes kom frem, og det er mig, efter at jeg har undersøgt Forholdene, fuldstændig klart, at man ikke vil kunne være i Stand til at have det nødvendige Materiale til, i alt Fald foreløbig i lang Tid, at kunne afveje disse forskellige Forhold over for hinanden. Jeg skal derfor lige over for de Indvendinger, der kom frem, gerne for mit Vedkommende frasælde den Argumentation, der ligger i de sidste 5 Linier; jeg gør det, fordi denne Bekræftelse i og for sig er fuldstændig unødvendig, og fordi man for øvrigt paa en anden Maade, som jeg skal tillade mig at sætte i Stedet derfor, kan hente tilstrækkelig Bekræftelse fra det paagældende Statsregnskab. En Bekræftelse er her fuldstændig unødvendig. Thi hvad er det, som skal paavises, og som er paavist? Det er denne Besparelse af Tjenestefugle og som Følge deraf ogsaa af den tilsvarende Udgift, som det ved Hærlovens Vedtagelse i Fjor var forudsat ogsaa fremtidig vilde komme til Stede. Det er forudsat, at Rekrutternes Antal, naar de møde ved Afdelingerne, fremtidig vil stige til 7100, men der er en Sandsynlighed for, at Befolkningen vil vokse i Antal, og at derfor Rekruttallet ogsaa vil blive større. Det er meget muligt, at det Antal, som udskrives paa Sessionen, fremtidig netop paa Grund af den ny Hærlov vil blive noget mindre, idet det jo vil